ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ — ଏକଶେ ଷାଷ୍ଠିତମ

ଦାନିଏଲଙ୍କ ଶେଷ ଦର୍ଶନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗୁରୁତ୍ୱ: ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ୟର ଉନ୍ମୋଚନ

Jeff Pippenger
2024-03-26

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲ୍‌ଙ୍କୁ ଶୋକର ଦିନଗୁଡ଼ିକରୁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁସମାଚାରର ତିନି-ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେଉଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ପରେ ଗାବ୍ରିଏଲ୍ ଦାନିଏଲ୍‌ଙ୍କୁ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଏପରିକରେ ମହାନ ହିଦ୍ଦେକେଲ୍ ନଦୀର ଆଲୋକର ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଦେଇଥାନ୍ତି।

> "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ନିକଟ ଓ ଗଭୀର ଅଧ୍ୟୟନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି। ବିଶେଷକରି ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟକୁ ଆମ କାର୍ଯ୍ୟର ଇତିହାସରେ ପୂର୍ବେ କେବେ ନ ହୋଇଥିବା ପରି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ। ରୋମୀୟ ଶକ୍ତି ଓ ପାପାସି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ ସମ୍ଭବତଃ କମ୍ କହିପାରିବୁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଓ ପ୍ରେରିତମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରେରଣାଧୀନ ହୋଇ ଯାହା ଲେଖିଛନ୍ତି, ତାହାପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ଉଚିତ। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଦିଆଯାଇବାରେ ଓ ତାହାରେ ଚିତ୍ରିତ ଘଟଣାବଳୀରେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଭାବରେ ବିନ୍ୟାସ କରିଛନ୍ତି, ଯେଣେକି ଏହା ଶିଖାଏ ଯେ ମାନବ ପ୍ରତିନିଧିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂରେ ରଖିବାକୁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୁପ୍ତ କରି ରଖିବାକୁ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଉଚ୍ଚ କରାଯିବାକୁ।"
>
> "ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ପଢ଼। ସେଠାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଇତିହାସକୁ ବିନ୍ଦୁବିନ୍ଦୁକରି ସ୍ମରଣକୁ ଆଣ। ରାଜନୀତିଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ, ପରିଷଦମାନଙ୍କୁ, ପ୍ରବଳ ସେନାବଳକୁ ଦେଖ, ଏବଂ ଦେଖ କିପରି ଈଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟର ଗର୍ବକୁ ନମ୍ର କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ମାନବୀୟ ଗୌରବକୁ ଧୂଳିରେ ପତିତ କରିଦେଲେ। କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ହିଁ ମହାନ ବୋଲି ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଇଛି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ଦର୍ଶୀଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ସେ ଜଣେ ପ୍ରବଳ ଶାସକଙ୍କୁ ପତନ କରାଇ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରୁଥିବାରେ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି। ସେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସର୍ବାଧିପତି ରାଜା ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ନିଜର ଅନନ୍ତ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ—ଦିନମାନଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନ, ଜୀବନ୍ତ ଈଶ୍ୱର, ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନର ଉତ୍ସ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଶାସକ, ଭବିଷ୍ୟତର ପ୍ରକାଶକ। ପଢ଼ ଏବଂ ବୁଝ, ନିଜ ପ୍ରାଣକୁ ଅସାରତା ପ୍ରତି ଉନ୍ନତ କରିବାବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ କେତେ ଦରିଦ୍ର, କେତେ ଦୁର୍ବଳ, କେତେ ଅଳ୍ପାୟୁ, କେତେ ଭ୍ରାନ୍ତିପ୍ରବଣ, କେତେ ଅପରାଧୀ ଅଟେ।"
>
> "ଇଶାୟାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆମର ଧ୍ୟାନର ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟ ଭାବରେ ଆମକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ, ଜୀବନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ—ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ—ଇଙ୍ଗିତ କରନ୍ତି। 'ଆମ ପାଇଁ ଜଣେ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଆମ ପାଇଁ ଜଣେ ପୁତ୍ର ଦିଆଯାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଶାସନଭାର ତାଙ୍କର ସ୍କନ୍ଧ ଉପରେ ରହିବ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ନାମ ଅଦ୍ଭୁତ, ପରାମର୍ଶଦାତା, ପରାକ୍ରମୀ ଈଶ୍ୱର, ଅନନ୍ତକାଳୀନ ପିତା, ଶାନ୍ତିର ଅଧିପତି ବୋଲି କୁହାଯିବ' [Isaiah 9:6]।
>
> "ଦାନିଏଲ୍ ଯେ ଆଲୋକକୁ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପାଇଥିଲେ, ସେହିଟି ବିଶେଷକରି ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଶିନାରର ମହାନଦୀମାନେ ଉଲାଇ ଓ ହିଦ୍ଦେକେଲର କୂଳେ ସେ ଯେ ଦର୍ଶନମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂରଣ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ସେସବୁ ଶୀଘ୍ରହିଁ ଘଟିଯିବ।" Manuscript Releases, volume 16, 333, 334.

ପବିତ୍ର ଆତ୍ ।ଦାନିଏଲଙ୍କ ଶେଷ ଦର୍ଶନର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀ ଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଏବଂ "ଘଟଣାବଳୀ"ରେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ "ଏପରି ଭାବେ ଗଢ଼ିଥିଲେ" ଯେ ପ୍ର ଥମ ଅଧ ।ୟ (ଦଶମ) ଯେପରି ଶେଷ ଅଧ ।ୟ (ଦ୍ୱ ।ଦଶ) ମଧ , ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ର ଅନୁଭବକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ହିଦ୍ଦେ କେଲ ନଦୀର ଆଲୋକକୁ ଗଠିତ କରୁଥିବା ସେହି ତିନୋଟି ଅଧ ।ୟର ବିନ୍ୟ ।ସ—ଯାହା "ବିଶେଷଭାବରେ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା"—"ସତ୍ୟ "ର ତିନି-ପଦକ୍ର ମୀୟ ସଙ୍କ ଳ୍ପ ନାକୁ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ରଚିତ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ର ଥମଟି ଶେଷଟି ସହିତ ସମ୍ପ ତିରେ ରହିଥିବାବେଳେ ଏବଂ ମଧ ଭାଗ ବିଦ୍ରେ ।ହକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବାରେ, ଆମେ କେବଳ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ

"ସତ୍ୟ"ର ଗଠନକୁ ନୁହେଁ—ଯାହା ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ, ତ୍ରୟୋଦଶ ଏବଂ ଶେଷ ଅକ୍ଷରଦ୍ୱାରା ଗଠିତ—ବରଂ ଆମେ ଆଲଫା ଏବଂ ଓମେଗାଙ୍କର ସ୍ୱାକ୍ଷରକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛୁ।

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଦଶ ସେହି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଯେମାନେ ଉଭୟକୁ—ପଚିଶ ଶତ କୋଡ଼ି ବର୍ଷର "chazon" ଦର୍ଶନକୁ ଏବଂ ତେଇଶ ଶତ ବର୍ଷର "mareh" ଦର୍ଶନକୁ—ବୁଝନ୍ତି। ସେମାନେ କେବଳ ସେହି ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନକୁ ମାତ୍ର ବୁଝନ୍ତି ନୁହେଁ, ବରଂ "the appearance" ର ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ଏବଂ କାରଣବାଚକ "marah" ଦର୍ଶନ ଯାହା ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟୀକରଣର ଅନୁଭବକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅଧିକାର କରନ୍ତି।

> "ମନ ଓ ଆତ୍ମା ପାଇଁ, ଏବଂ ଶରୀର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ, ଶକ୍ତି ପ୍ରୟାସ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଜିତ ହୁଏ—ଏହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା। ଅଭ୍ୟାସ ହିଁ ବିକାଶ ସାଧନ କରେ। ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ସମନ୍ୱୟରେ, ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ମାନସିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ସାଧନ ଯୋଗାଇଛନ୍ତି।"

> "ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବନ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଆସନ୍ତା ଜୀବନ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବାର ନିମନ୍ତେ ମଣିଷମାନେ ଯେତେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବୁଝିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ, ସେସବୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବାଇବେଲରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି। ଏବଂ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୁଝାଯାଇପାରେ। ଯାହାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାର ଆତ୍ମା ଅଛି, ସେପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବାଇବେଲର ଏକମାତ୍ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ି କିଛି ସାହାଯ୍ୟକ ଚିନ୍ତା ଲାଭ କରିବା ବିନା ରହିପାରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ବାଇବେଲର ସର୍ବାଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଶିକ୍ଷା ଆକସ୍ମିକ କିମ୍ବା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଅଧ୍ୟୟନ ଦ୍ୱାରା ଲାଭ କରାଯାଏ ନାହିଁ। ତାହାର ମହାନ ସତ୍ୟ-ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏପରି ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନାହିଁ ଯେ, ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କିମ୍ବା ଅବହେଳାପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଠକ ତାହାକୁ ବୁଝିପାରିବେ। ତାହାର ଅନେକ ଧନରାଶି ପୃଷ୍ଠଭାଗର ଅତ୍ୟନ୍ତ ତଳେ ଲୁକାଇ ରହିଛି, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ପରିଶ୍ରମୀ ଅନ୍ୱେଷଣ ଓ ଅବିରତ ପ୍ରୟାସ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇପାରେ। ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମିଶି ସେହି ମହାନ ସମଗ୍ରତାକୁ ଗଠନ କରେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଜି ବାହାର କରି ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ହେବ, 'ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ।' Isaiah 28:10."

> "ଏହିପରି ଭାବରେ ସନ୍ଧାନ କରି ଏକତ୍ର କରାଯାଇଲେ, ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମେଳାନୁକୂଳ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ ପାଇବେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁସମାଚାର ଅନ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପୂରକ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ୟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସତ୍ୟର ବିକାଶ ଅଟେ। ଯିହୂଦୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରତୀକଗୁଡ଼ିକ ସୁସମାଚାର ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନ ଅଛି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ତଥ୍ୟର ନିଜସ୍ୱ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଅଛି। ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗଠନଟି, ତାହାର ପରିକଳ୍ପନା ଓ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦନରେ, ତାହାର ରଚୟିତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ। ଏପରି ଗଠନକୁ ଅନନ୍ତଜନଙ୍କ ମନ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମନ ଚିନ୍ତନ କରିବା କିମ୍ବା ଗଢ଼ିବା ସମର୍ଥ ନୁହେଁ।"

> "ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାରେ, ମାନବ ମନର ସର୍ବୋଚ୍ଚ କ୍ଷମତାମାନଙ୍କୁ ତୀବ୍ର କ୍ରିୟାଶୀଳତାରେ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଏ। ଏପରି ଅଧ୍ୟୟନରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇ କେହି ମଧ୍ୟ ମାନସିକ ଶକ୍ତିର ବିକାଶ ବିନା ରହିପାରିବେ ନାହିଁ।"

> "ସତ୍ୟକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରି ତାହାକୁ ଏକତ୍ର କରିବାରେ ମାତ୍ର ବାଇବେଲ ଅଧ୍ୟୟନର ବୁଦ୍ଧିଗତ ମୂଲ୍ୟ ନିହିତ ନୁହେଁ। ଉପସ୍ଥାପିତ ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ପ୍ରୟାସ ଆବଶ୍ୟକ, ତାହାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ମୂଲ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଛି। କେବଳ ସାଧାରଣ ବିଷୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଥିବା ମନ କ୍ରମେ ସଂକୁଚିତ ଓ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ। ଯଦି ଏହାକୁ କେବେ ମହାନ ଓ ସୁଦୂରପ୍ରସାରୀ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ କିଛି ସମୟ ପରେ ଏହା ବିକାଶ ପାଇବାର ଶକ୍ତି ହରାଇଦେଏ। ଏହି ଅବକ୍ଷୟରୁ ସୁରକ୍ଷାରୂପେ ଏବଂ ବିକାଶ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣାସ୍ୱରୂପ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନ ସମତୁଲ୍ୟ ଅନ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ। ବୁଦ୍ଧିଗତ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣର ଏକ ସାଧନରୂପେ, ବାଇବେଲ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପୁସ୍ତକଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ, କିମ୍ବା ସମସ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁସ୍ତକକୁ ଏକତ୍ର କରିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ। ଏହାର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ମହିମା, ଏହାର ଉକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଗମ୍ଭୀର ସରଳତା, ଏହାର ଚିତ୍ରାତ୍ମକ ବର୍ଣ୍ଣନାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ—ଏସବୁ ଚିନ୍ତାକୁ ଏମିତି ଜାଗ୍ରତ ଓ ଉନ୍ନତ କରେ, ଯାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁ କରିପାରେ ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ସତ୍ୟର ବିସ୍ମୟଜନକ ମହାସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଯେ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଏ, ସେପରି ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧ୍ୟୟନ ଦେଇପାରେ ନାହିଁ। ଏପରିଭାବେ ଅସୀମଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ସହ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିଥିବା ମନ ନିଶ୍ଚୟ

ବିସ୍ତ ାରିତ ଓ ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇଯାଏ।”

“ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ସ୍ୱଭାବର ବିକାଶରେ ବାଇବେଲର ଶକ୍ତି ତାହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ମହାନ। ମନୁଷ୍ୟ, ଯିଏ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସହଭାଗିତା ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟିତ, ସେ କେବଳ ସେହି ସହଭାଗିତାରେ ନିଜର ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ଓ ବିକାଶକୁ ପାଇପାରେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆନନ୍ଦକୁ ପାଇବା ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟିତ ହୋଇଥିବା ସେ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁରେ ସେହି କଥାକୁ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ହୃଦୟର ଆକାଙ୍କ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ଶାନ୍ତ କରିପାରେ, ଆତ୍ମାର ଖାଦ୍ୟତୃଷ୍ଣା ଓ ପିପାସାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିପାରେ। ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ଓ ଶିକ୍ଷାଗ୍ରାହୀ ମନୋଭାବ ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରେ, ତାହାର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି, ସେ ତାହାର ରଚୟିତାଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଣିଦିଆଯିବ; ଏବଂ, ତାହାର ନିଜ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟତୀତ, ତାହାର ବିକାଶର ସମ୍ଭାବନାଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ସୀମା ନାହିଁ।”

“ତାହାର ଶୈଳୀ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁର ବିସ୍ତୃତ ପରିସରରେ ବାଇବେଲରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବାକୁ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହୃଦୟକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବାକୁ କିଛି ନ କିଛି ଅଛି। ତାହାର ପୃଷ୍ଠାମାନଙ୍କରେ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରାଚୀନ ଇତିହାସ, ଜୀବନସତ୍ୟ ସହ ସର୍ବାଧିକ ସମ୍ମତ ଜୀବନୀ, ରାଜ୍ୟ ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ଶାସନନୀତିର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ପରିବାର ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ନିୟମର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ—ଏମିତି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମିଳେ, ଯାହାକୁ ମାନବୀୟ ପ୍ରଜ୍ଞା କେବେ ସମତୁଲ୍ୟ କରିପାରି ନାହିଁ। ଏଥିରେ ସର୍ବାଧିକ ଗଭୀର ଦର୍ଶନ, ସର୍ବାଧିକ ମଧୁର ଓ ଉଦାତ୍ତ କବିତା, ସର୍ବାଧିକ ଉତ୍କଟ ଏବଂ ସର୍ବାଧିକ ହୃଦୟବିଦାରକ ରଚନା ରହିଛି। ମାନବ ଲେଖକଙ୍କ କୌଣସି ରଚନାଠାରୁ ବାଇବେଲର ଲେଖନୀମାନେ ମୂଲ୍ୟରେ ଅପରିମେୟ ଭାବେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ, ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କରାଯାଏ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ମହାନ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଚିନ୍ତାଧାରା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ପରିସର ଅସୀମ ଭାବେ ବିଶାଳ, ଏବଂ ମୂଲ୍ୟ ଅସୀମ ଭାବେ ଅଧିକ ହୁଏ। ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାର ଆଲୋକରେ ଦେଖାଗଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ଏକ ନୂତନ ଗୁରୁତ୍ୱ ଅର୍ଜନ କରେ। ସର୍ବାଧିକ ସରଳ ଭାବରେ କହାଯାଇଥିବା ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଏମିତି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିହିତ ଅଛି, ଯେଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱର୍ଗ ପରି ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ଅନନ୍ତତାକୁ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ କରେ।”

“ବାଇବେଲର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଷୟ, ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଯାହାକୁ ଆଶ୍ରୟ କରି ସଙ୍ଗଠିତ ହୋଇଛି, ସେହି ହେଉଛି ମୋକ୍ଷର ପରିକଳ୍ପନା, ମାନବ ଆତ୍ମାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ପୁନଃସ୍ଥାପନ। ଏଦେନରେ ଉଚ୍ଚାରିତ ଦଣ୍ଡବାକ୍ୟରେ ନିହିତ ଆଶାର ପ୍ରଥମ ସୂଚନାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ସେହି ଶେଷ ଗୌରବମୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ‘ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ମୁହଁ ଦେଖିବେ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ନାମ ସେମାନଙ୍କର କପାଳରେ ରହିବ’ (ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 22:4), ବାଇବେଲର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶର ମୂଳ ବୋଝା ହେଉଛି ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟର ଉନ୍ମୋଚନ,—ମଣିଷର ଉନ୍ନତି,—ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଶକ୍ତି, ‘ଯିଏ ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଜୟ ଦିଅନ୍ତି।’ 1 କରିନ୍ଥୀୟ 15:57।” Education, 123–125.

ଏମାତ୍ର ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, ସାହିତ୍ୟର କୌଣସି ପଥରୁ ବିଚାର କରାଗଲେ ମଧ୍ୟ, ବାଇବେଲ କୌଣସି ମାନବୀୟ ରଚନାଠାରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ। ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ କହିଥିଲେ, “ଏହାର ପୃଷ୍ଠାମାନଙ୍କରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ଇତିହାସ, ଜୀବନସତ୍ୟର ସର୍ବାଧିକ ନିକଟ ଜୀବନୀ, ରାଜ୍ୟର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଶାସନର ନୀତିମାନ, ପରିବାର-ଗୃହର ନିୟମନ ପାଇଁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନ—ଏମିତି ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନ ମିଳେ, ଯାହାଙ୍କ ସମକକ୍ଷକୁ ମାନବୀୟ ପ୍ରଜ୍ଞା କେବେ ପହଞ୍ଚି ପାରିନାହିଁ। ଏଥିରେ ସର୍ବାଧିକ ଗାହନ ଦର୍ଶନ, ସର୍ବାଧିକ ମଧୁର ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ କବିତା, ସର୍ବାଧିକ ଭାବବିହ୍ୱଳକର ଏବଂ ସର୍ବାଧିକ କାରୁଣ୍ୟମୟ ରଚନା ରହିଛି,” ଏବଂ “ଏପରି ଏକ ଗଠନକୁ ଅନନ୍ତଙ୍କ ମନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମନ ନା ଚିନ୍ତନ କରିପାରିଥାନ୍ତା, ନା ଗଢ଼ିପାରିଥାନ୍ତା।”

ମାନବଜାତିଙ୍କ ସ୍ୱ ୀକୃତ ସମସ୍ତ ନିୟମ, ଯେଉଁମାନେ ସାହିତ୍ୟ ର ଗଠନକୁ ପ୍ର ଦାନ କରୁଥିବା ନୀତିମାନଙ୍କ ୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବାଇବେଲ୍ ଅତିକ୍ର ମ କରିଯାଏ। ମାନବଜାତିଙ୍କ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟ ାଳୟମାନଙ୍କ ରେ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ ହେଉଥିବା ସେହି ସିଦ୍ଧ ାନ୍ତ ମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ସାଧାରଣ କିମ ୍ବା ନିମ ୍ନତର ସାହିତ୍ୟ ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମାନବ ସାହିତ୍ୟ ର ଶ୍ରେ ଷ ୍ଠ କୃତିଗୁଡ଼ିକ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ର ଭେଦକୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରେ, ସେମାନଙ୍କ ୁ ସମସ୍ତ ଙ୍କ ୁ ବାଇବେଲ୍ ଅତିକ୍ର ମ କରିଯାଏ। ଏହାକୁ ମନେ ରଖି, ଏହା ସ୍ୱ ୀକାର କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ସମଗ୍ର ବାଇବେଲ୍ ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ୱାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷ ୍ୟ ର ଶିଖର, ତାହାର ମହାନ ଉପସଂହାର, ଦାନିଏଲଙ୍କ ଶେଷ ଦର୍ଶନରେ ପ୍ର ତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଏହା ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ୱାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷ ୍ୟ ର ଶିଖରଶିଳା, ଏବଂ ମାନବ

ସାହିତ୍ୟରେ ଏପରି କୌଣସି ଶିଖରବିନ୍ଦୁ ନାହିଁ, ଯାହା ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ସାକ୍ଷ୍ୟର ସମୀପକୁ ମଧ୍ୟ ଆସିପାରେ ନାହିଁ; ଯାହା ପ୍ରଥମ ପଦରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଚତୁର୍ଥ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିରତ ଚାଲିଥାଏ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ବାଇବେଲର ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଆସି ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସମାପ୍ତିକୁ ପହଞ୍ଚନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି ଏକେ ରେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକରେ ଯେପରି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ସେପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ପରସ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ହେଉଛି ଶେଷ। ସମସ୍ତ କିଛି ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଏବଂ ସମସ୍ତ କିଛି ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକରେ ଅବସ୍ଥିତ; ଏବଂ ସେହି ପୁସ୍ତକର ପରାକାଷ୍ଠା ହେଉଛି ହିଦ୍ଦେକେଲ୍ ନଦୀ ପାଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦର୍ଶନ। ସେହି ଦର୍ଶନରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଘଟଣାମାନଙ୍କର ପରାକାଷ୍ଠା ଚାଳିଶତମ ପଦରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ, ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଚତୁର୍ଥ ପଦରେ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ମୋହର ଲଗାଯାଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥାଏ। ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ପୁରାତନ କାଳର ପବିତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା—ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍‌ଙ୍କୁ ସମେତ—କେବେ ଉଚ୍ଚାରିତ କିମ୍ବା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟର ମହା-ଅନ୍ତିମ ପରିଣତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେହି ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଇତିହାସମାନ, ଯେଉଁମାନେ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ୍ୟର ସଠିକ ବୁଝାମଣ ପାଇଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ; ସେଠାରେ ଅଜଗର, ପଶୁ ଓ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା—ଏହି ତ୍ରିମୁଖୀ ଶତ୍ରୁମାନେ—ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥିବୀକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି। ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଏହି ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପରିଚୟ କରାନ୍ତି।

> "ଆମ ପାଖରେ ହାରାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ସମୟ ନାହିଁ। ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି। ସମସ୍ତ ଜଗତ ଯୁଦ୍ଧର ଆତ୍ମାରେ ଉଦ୍ବେଳିତ ହୋଇଉଠିଛି। ଶୀଘ୍ରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କରେ କହାଯାଇଥିବା ସଙ୍କଟର ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଘଟିବ। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣତାକୁ ପ୍ରାୟ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି। ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣରେ ଯେ ଇତିହାସର ଅନେକ ଅଂଶ ଘଟିଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ପୁନର୍ବାର ଆବୃତ୍ତ ହେବ। ତିରିଶତମ ପଦରେ ଏକ ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି, ଯାହା 'ଦୁଃଖିତ ହେବ, ଏବଂ ଫେରିଯିବ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଚୁକ୍ତିର ବିରୋଧରେ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିବ; ସେ ଏପରି କରିବ; ସେ ଫେରିଆସି, ପବିତ୍ର ଚୁକ୍ତିକୁ ତ୍ୟାଗ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ସହିତ ବୁଝାପଡ଼ା କରିବ। ଏବଂ ସେହି ପକ୍ଷରେ ସେନାବଳ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନେ ଶକ୍ତିର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବେ, ଏବଂ ନିତ୍ୟ ବଳିକୁ ଅପସାରଣ କରିଦେବେ, ଏବଂ ଯାହା ଉଜାଡ଼ କରେ ସେହି ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବେ। ଏବଂ ଯେମାନେ ଚୁକ୍ତିର ବିରୋଧରେ ଦୁଷ୍ଟତା କରନ୍ତି, ସେ ସ୍ତୁତିବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିବ; କିନ୍ତୁ ଯେ ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନେ ଦୃଢ଼ ହେବେ ଏବଂ ପରାକ୍ରମୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ। ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେମାନେ ବୁଝନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନେକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ; ତଥାପି ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଖଡ୍ଗଦ୍ୱାରା, ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା, ବନ୍ଦୀତ୍ୱଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ଲୁଟ୍‌ଦ୍ୱାରା ପତିତ ହେବେ। ଏବଂ ସେମାନେ ପତିତ ହେବାବେଳେ, ସାନା ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ; କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ଚାଟୁବାକ୍ୟ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେବେ। ଏବଂ ବୁଝୁଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକେ ପତିତ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ, ସୁଧାରିବାକୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଭ୍ର କରିବାକୁ, ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; କାରଣ ଏହା ଏଯାବତ୍ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ଅଛି। ଏବଂ ସେହି ରାଜା ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କରିବ; ସେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବତାଠାରୁ ନିଜକୁ ମହାନ କରିଦେବ, ଏବଂ ଦେବମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା କହିବ, ଏବଂ କ୍ରୋଧର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ନହେଉଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସଫଳ ହେବ; କାରଣ ଯାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି, ତାହା ଘଟିବ।' ଦାନିଏଲ 11:30–36।"
>
> "ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଘଟଣାମାନେ ଘଟିବ। ଯେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଈଶ୍ୱରଭୟ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ମନସ୍କୁ ଶୟତାନ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ନିଜ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଆଣୁଛି ବୋଲି ଆମେ ପ୍ରମାଣ ଦେଖୁଛୁ। ସମସ୍ତେ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ନ୍ତୁ ଏବଂ ବୁଝନ୍ତୁ, କାରଣ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ସଙ୍କଟକାଳରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛୁ, ଯାହା ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି:"
>
> "'ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ମୀଖାଏଲ, ତୁମର ଲୋକମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବା ସେହି ମହାନ ରାଜକୁମାର, ଉଠିବେ; ଏବଂ ସେଠାରେ ଏମିତି ଦୁଃଖର ସମୟ ହେବ, ଯେପରି ଜାତି ଥିବାଠାରୁ ସେହି

ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ହୋଇନଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ତୁମର ଲୋକମାନେ, ଯେମାନେ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ମିଳିବେ, ପ୍ରତ୍ୟେକଜଣ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ। ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଧୂଳିରେ ଶୁଯିଥିବା ଅନେକେ ଜାଗ୍ରତ ହେବେ, କେହି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇଁ, ଏବଂ କେହି ଲଜ୍ଜା ଓ ଅନନ୍ତ ଘୃଣା ପାଇଁ। ଏବଂ ଯେମାନେ ଜ୍ଞାନୀ, ସେମାନେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଦୀପ୍ତି ପରି ଦୀପ୍ତିମାନ ହେବେ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଅନେକଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକତାର ପଥକୁ ଫେରାନ୍ତି, ସେମାନେ ଚିରକାଳ, ହଁ, ସଦାସର୍ବଦା ତାରାମାନଙ୍କ ପରି ଦୀପ୍ତିମାନ ହେବେ। କିନ୍ତୁ, ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ଏହି କଥାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କର, ଏବଂ ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର; ଅନେକେ ଏପଟେ ସେପଟେ ଧାଉଥିବେ, ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ।' ଦାନିଏଲ 12:1–4।" Manuscript Releases, number 13, 394.

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ପ୍ରଥମେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରୋକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଏବଂ ପରେ "ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣରେ ଯେ ଇତିହାସର ବଡ଼ ଅଂଶ ଘଟିଛି, ତାହା ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ" ବୋଲିଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି। ତାପରେ ସେ ସରାସରି ତିରିଶରୁ ଛତିଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହି କଥନକୁ ଯୋଗ କରନ୍ତି ଯେ, "ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦୃଶ୍ୟସମୂହ ସଦୃଶ ଦୃଶ୍ୟସମୂହ ଘଟିବ।" ତିରିଶରୁ ଛତିଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପରେ, ଏବଂ ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ସଦୃଶ ଦୃଶ୍ୟସମୂହ ଘଟିବ ବୋଲି କହିବା ପରେ, ସେ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦରେ ମିଖାଏଲ ଉଠି ଦାଁଡନ୍ତି। ଏପରି କରି ସେ ସେହି ସାତୋଟି ପଦକୁ ପୃଥକ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଇତିହାସରେ ସ୍ଥାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହା ମିଖାଏଲଙ୍କ ଉଠି ଦାଁଡିବାର ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ପୂର୍ବରୁ ଘଟେ।

ଆମେ ଗୋଟିଏ ଠାରୁ ଅଧିକ ବେଳେ ତିରିଶରୁ ଛତିଶ ପଦ୍ୟର ଇତିହାସକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିଛୁ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ କିପରି ଦାନିୟେଲ ଏଗାରର ଚାଳିଶରୁ ପଞ୍ଚଚାଳିଶ ପଦ୍ୟ ସହ ସମାନ୍ତର ଅଟେ ତାହାକୁ ମଧ ଆଲୋଚନା କରିଛୁ; ଏବେ ଆମେ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବୁ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ୍ୟରେ ପୁନରାବୃତ ହୋଇଛି। ତଥାପି, ତାହା କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ପୁନର୍ବାର ତିରିଶରୁ ଛତିଶ ପଦ୍ୟ ସହ ଚାଳିଶରୁ ପଞ୍ଚଚାଳିଶ ପଦ୍ୟର ସମାନ୍ତରତାର ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସାରାଂଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବୁ।

ତିରିଶତମ ପଦ ପୌରାଣିକ ରୋମରୁ ପୋପତନ୍ତ୍ରୀୟ ରୋମକୁ ହେଉଥିବା ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେହି ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣର ଇତିହାସ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପଦ୍ୟାଂଶମାନଙ୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁମାନେ 330, 508, 533 ଓ 538 ବର୍ଷ ପରି ତାରିଖଗୁଡ଼ିକୁ ସୂଚିତ କରନ୍ତି। ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଚତୁର୍ଥ ରାଜ୍ୟରୁ ପଞ୍ଚମ ରାଜ୍ୟକୁ ହେଉଥିବା ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣରେ ଅନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଚିହ୍ନମାନେ ମଧ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏକତ୍ରିଶତମ ପଦରେ ପୌରାଣିକ ରୋମ ପୋପତନ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଉଠି ଦାଁଡେ, ଯାହା 496 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ କ୍ଲୋଭିସ୍‌ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ପଦରେ କ୍ଲୋଭିସ୍‌ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ପୌରାଣିକ ଶକ୍ତିମାନେ 508 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ସୁଦ୍ଧା ପୋପତନ୍ତ୍ରର ଉଦୟବିରୋଧୀ କୌଣସି ପୌରାଣିକ ପ୍ରତିରୋଧକୁ ("ଦୈନିକ") ଅପସାରଣ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରନ୍ତି। ସେହି ସମୟର ଯୁଦ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଇତିହାସ ଅବଧିରେ ରୋମ ନଗରୀ ଉପରେ ବିନାଶ ଆଣିଥାଏ, ଯାହାକୁ "ଶକ୍ତିର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ 538 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ସୁଦ୍ଧା ପୌରାଣିକ ଶକ୍ତିମାନେ ପୋପତନ୍ତ୍ରକୁ ପୃଥିବୀର ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସାଇଦେଲେ, ଏବଂ ପରେ ସେ ଅର୍ଲିଅନ୍ସ ପରିଷଦରେ ରବିବାର ନିୟମ ପାସ କଲା।

ବତିସରୁ ଛତିସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗର ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷ ଅବଧିରେ ପାପାତ୍ୱ ତାହାବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣିଥିବା ରକ୍ତପିପାସୁ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଛତିସତମ ପଦରେ ପାପାତ୍ୱ ତାହାର ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚେ। ଚାଳିଶତମ ପଦରେ, ରିଗାନ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀଙ୍କ ସହ ଏକ ଗୁପ୍ତ ମୈତ୍ରୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଯାହା ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା ଯେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ପ୍ରତିରୋଧ ହଟାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ୫୦୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଆର୍ଥିକ ସମର୍ଥନ ଓ ସାମରିକ ପ୍ରଭାବ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ରିଗାନଙ୍କ ପ୍ରତିବଦ୍ଧତା ୪୯୬ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ପାପାତ୍ୱର ପକ୍ଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିବା "ସେନାବଳ" ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଛାୟିତ ହୋଇଥିଲା। ପୌରାଣିକ ରୋମର ଶକ୍ତିର ପବିତ୍ରାଳୟର ବିନାଶ—ଯାହାକୁ ରୋମ ନଗରୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି—ଅତିଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର-ଆଇନ ସମୟରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସଂବିଧାନର ବିନାଶର ପୂର୍ବଛାୟା, କାରଣ ସଂବିଧାନଟି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ପାଇଁ ଶକ୍ତିର ପବିତ୍ରାଳୟ ଅଟେ। ରବିବାର-ଆଇନ ସମୟରେ ପାପାତ୍ୱକୁ ପୁନର୍ବାର ପୃଥିବୀର ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସାଯିବ, ଯେପରି ୫୩୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ତାହାପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୋପତନ୍ତ୍ରୀୟ ଘାତକ ନିର୍ଯାତନାର ଅନ୍ତିମ ଅବଧି ଆରମ୍ଭ ହେବ, ଯେପରି ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗରେ 538 ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଟିଥିଲା। ଏହା ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହ-କାଳର ସମାପ୍ତିକୁ ନେଇଯିବ, ଯେତେବେଳେ ମିଖାଏଲ ଉଠିଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ, ଯାହାର ପ୍ରତୀକରୂପ 1798 ରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷ ଧରି ସମୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଥିବା ପୋପତନ୍ତ୍ର ଘାତକ ଘାଉର କ୍ରୋଧାଗ୍ନିକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> “ଏକ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସିଟିରେ ଥିଲି, ରାତ୍ରି ସମୟରେ ମୋତେ ସେହିପରି ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରାଗଲା, ଯେଗୁଡ଼ିକ ତଳ ପରେ ତଳ ଉଠି ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚୁଥିବା ପରି ଲାଗୁଥିଲା। ଏହି ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ନିରୋଧକ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର ମାଲିକ ଓ ନିର୍ମାତାମାନଙ୍କର ଗୌରବ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଆହୁରି ଉଚ୍ଚ, ତଥା ଆହୁରି ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠୁଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ମାଣରେ ସବୁଠାରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ସାମଗ୍ରୀ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା। ଯେମାନଙ୍କର ଏହି ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଏହା ପଚାରୁନଥିଲେ: ‘ଆମେ କିପରି ସର୍ବୋତ୍ତମ ଭାବରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିପାରିବୁ?’ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ନଥିଲେ।”
>
> “ମୁଁ ଭାବିଲି: ‘ହାୟ, ଏପରିଭାବେ ନିଜମାନଙ୍କ ସମ୍ପଦ ବ୍ୟୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଯଦି ନିଜମାନଙ୍କର ପଥକୁ ଈଶ୍ୱର ଯେପରି ଦେଖନ୍ତି ସେପରି ଦେଖିପାରନ୍ତେ! ସେମାନେ ଭବ୍ୟ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଶାସକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କର ପରିକଳ୍ପନା ଓ ଉପାୟରଚନା କେତେ ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ! ସେମାନେ ହୃଦୟ ଓ ମନର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସହ କିପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିପାରିବେ, ତାହା ଅଧ୍ୟୟନ କରୁନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ଏହାକୁ—ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ—ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହରାଇଦେଇଛନ୍ତି।’”
>
> “ଯେପରି ଏହି ଉଚ୍ଚ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ମିତ ହେଉଥିଲା, ସେପରି ସେମାନଙ୍କ ମାଲିକମାନେ ଆକାଙ୍କ୍ଷାପୂର୍ଣ୍ଣ ଗର୍ବରେ ଆନନ୍ଦ କରୁଥିଲେ ଯେ, ସ୍ୱୟଂକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ନିଜ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କର ଈର୍ଷ୍ୟା ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟୟ କରିବାର ଧନ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲା। ସେମାନେ ଏପରିଭାବେ ଯେ ଧନ ନିବେଶ କରିଥିଲେ, ତାହାର ବହୁ ଅଂଶ ଜୋରଜବରଦସ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠୁରଭାବେ ପୀଡ଼ନ କରି ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ଭୁଲିଯାଇଥିଲେ ଯେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟବସାୟିକ ଲେନଦେନର ହିସାବ ରଖାଯାଏ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ୟାୟ ଚୁକ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ କପଟପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସେଠାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ। ସମୟ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ ନିଜମାନଙ୍କର କପଟ ଓ ଧୃଷ୍ଟତାରେ ଲୋକମାନେ ଏମିତି ଏକ ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚିବେ ଯାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଶିଖିବେ ଯେ ଯିହୋବାଙ୍କର ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତାର ମଧ୍ୟ ଏକ ସୀମା ଅଛି।”
>
> “ତାହାପରେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଯେ ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ସେହି ଥିଲା ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡର ଏକ ସତର୍କସଙ୍କେତ। ଲୋକେ ସେହି ଉଚ୍ଚ ଏବଂ କଥିତ ଭାବେ ଅଗ୍ନିରୋଧକ ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖି କହିଲେ: ‘ସେଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷିତ।’ କିନ୍ତୁ ସେହି ଭବନଗୁଡ଼ିକ ପିଚରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ପରି ଦହି ଭସ୍ମୀଭୂତ ହୋଇଗଲା। ଅଗ୍ନିନିର୍ବାପକ ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ବିନାଶକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ କିଛି ମଧ୍ୟ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ଅଗ୍ନିନିବାରକମାନେ ସେହି ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଚାଲୁ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ।”
>
> “ମୋତେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଆସିଲେ, ଯଦି ଗର୍ବିତ ଓ ଆକାଙ୍କ୍ଷାପରାୟଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିନଥାଏ, ତେବେ ଲୋକେ ଦେଖିବେ ଯେ ଯେହି ହସ୍ତ ଉଦ୍ଧାର କରିବାରେ ସଶକ୍ତ ଥିଲା, ସେହି ହସ୍ତ ବିନାଶ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସଶକ୍ତ ହେବ। ପୃଥିବୀର କୌଣସି ଶକ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ହସ୍ତକୁ ରୋକି ପାରିବ ନାହିଁ। ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଅବହେଳା ଓ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଆକାଙ୍କ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରତିଫଳ ପଠାଇବାରେ ଯେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଆସିବ, ସେବେ ଭବନ ନିର୍ମାଣରେ ଏମିତି କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ।”
>
> “ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଓ ରାଜନୀତିଜ୍ଞମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁଦ୍ଧା, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାଜିକ ଅବସ୍ଥାର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କାରଣମାନଙ୍କୁ ବୁଝୁଥିବା ଲୋକ ବହୁତ ନାହାନ୍ତି। ଯେମାନେ ଶାସନର ଲଗାମ ଧରିରଖିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନୈତିକ ପତନ, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ଦୀନଦଶା ଏବଂ ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ଅପରାଧର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିପାରୁନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ବ୍ୟବସାୟିକ

କାର୍ଯ୍ୟ କଳାପକୁ ଅଧିକ ସୁଦୃଢ଼ ଭିତ୍ତିରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଥକ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି। ଯଦି ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବ୍ରତ କରୁଥିବା ସମସ୍ୟାମାନଙ୍କର ଏକ ସମାଧାନ ସେମାନେ ପାଇଥାନ୍ତେ।"

"ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ପୃଥିବୀର ଅବସ୍ଥା କିପରି ହେବ, ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ। ଯେମାନେ ଡାକାତି ଓ ଅନ୍ୟାୟ ଉପାୟରେ ଅପାର ଧନ ସଞ୍ଚୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏପରି ଲିଖାଯାଇଛି: 'ତୁମେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧନଭଣ୍ଡାର ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖିଛ। ଦେଖ, ଯେ କାମଗାରମାନେ ତୁମର କ୍ଷେତ୍ର କଟିଛନ୍ତି, ତୁମେ କପଟରେ ଯାହାଙ୍କ ମଜୁରି ଅଟକାଇ ରଖିଛ, ସେହି ମଜୁରି ଚିତ୍କାର କରୁଛି; ଏବଂ ଯେମାନେ କ୍ଷେତ୍ର କଟିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଚିତ୍କାର ସବାଓଥ୍ପ୍ରଭୁଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି। ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଭୋଗବିଳାସରେ ବାସ କରିଛ ଏବଂ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ହୋଇଛ; ବଧର ଦିନ ପରି ତୁମେ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ପୁଷ୍ଟ କରିଛ। ତୁମେ ଧର୍ମିକଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ଠହରାଇ ହତ୍ୟା କରିଛ; ସେ ତୁମକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରେ ନାହିଁ।' ଯାକୁବ 5:3–6।"

"କିନ୍ତୁ ସମୟର ଶୀଘ୍ର-ପୂରଣଶୀଳ ଚିହ୍ନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସତର୍କବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ କିଏ ପଢ଼ୁଛି? ସାଂସାରିକ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କେମିତି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ୁଛି? ସେମାନଙ୍କ ମନୋଭାବରେ କେମିତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଯାଉଛି? ନୋହଙ୍କ ସମୟର ଜଗତର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କର ମନୋଭାବରେ ଯେତେକି ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି ନୁହେଁ। ସାଂସାରିକ ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଭୋଗବିଳାସରେ ନିମଗ୍ନ ଥିବା ସେହି ପ୍ରଳୟପୂର୍ବ ଲୋକମାନେ 'ଜଳପ୍ରଳୟ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭାସାଇ ନେଇଯାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ଜାଣିଲେ ନାହିଁ।' ମାଥିଉ 24:39। ସ୍ୱର୍ଗପ୍ରେରିତ ସତର୍କବାଣୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ। ଏବଂ ଆଜି ମଧ ଜଗତ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସତର୍କକାରୀ ସ୍ୱରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବହେଳା କରି, ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବିନାଶ ଦିଗକୁ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ଧାଉଛି।"

"ଯୁଦ୍ଧର ଆତ୍ମାରେ ସମଗ୍ର ଜଗତ ଉଦ୍ବେଗିତ ହୋଇଉଠିଛି। ଦାନିଏଲଙ୍କ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମୀପକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି। ଶୀଘ୍ରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମାନଙ୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ବିପଦର ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଘଟିବ।" Testimonies, volume 9, 12–14.